21

nec fructum amisi. & iudicium teneo. Patuit q(ue) omnib(us).
In qua dã facti discr&ione discr&ã tibi numquã fuisse
sententiã: patuit in quã omnib(us) & tuũ non fuisse cum
sequestrares. & tuum ẽẽ cum redderes. Primum igitur
ab inferiorib(us) inchoemus. ut quasi per gradus quosdam
tractatus noster ascendat. quo facilius hi qui eidẽ non de
ferunt. vel ratione flectantur. Possunt enim dicere
in principio. nec nos dicimus seruire spm. Sed cum di
cant seruire xpm. quomodo possunt negare de spu.
Quod si secundũ carnem in serui forma constituunt xpm fu
isse. constat & conuenit. Ergo si secundũ diuinitatẽ suã
xpc non seruit. non seruit &iam sps. Quod si non seruit
sps. omnia autẽ seruiunt. super omnia igitur est sps. qui
non seruit sicut omnia. Nunc idipsum quod diximus.
testimoniis astruamus. Principiũ disputationis ẽ. quia
seruiant omnia. Seruire autẽ omnia liqu&. quo scriptũ ẽ.
Vniuersa seruiunt tibi. Dixit hoc sps p(er) propheta. Non
dixit seruimus. sed seruiunt tibi. ut crederes quod ipse
a seruitio sit exceptus. Ergo cum uniuersa seruiant. non
seruiat sps. utiq(ue) inter uniuersa non ẽ sps scs. Nam si
inter omnia dicimus spm scm. utiq(ue) cum legerimus quia